

ת"ד 4851/02/18 - כרם אבו שקארה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 4851-02-18 מדינת ישראל נ' אבו שקארה
תיק חיצוני: 526314/2017

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא טל תדמור-זמיר
מבקש כרם אבו שקארה
נגד מדינת ישראל
משיבה
החלטה

ביום 2.7.18 ניתן פסק דין בהעדר המבקש בגין עבירות של סיכון הולך רגל במעבר חצייה, נהיגה בקלות ראש, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח, לאחר שהמבקש זומן כדין לדיון ולא התייצב.

10 ימים לאחר מתן פסק הדין (ביום 12.7.18) הגיש המבקש בקשה לביטול פסק הדין ולעיכוב ביצועו. הטעם לבקשה - מצבו הבריאותי של המבקש, שמנע ממנו להתייצב לדיון. עוד באותו יום ניתנה החלטה לפיה הבקשה תידון בכפוף להפקדת 3,000 ₪ בקופת בית המשפט.

המבקש הפקיד את הפיקדון אך ביום 23.7.19 ואז התבקשה תגובת המשיבה.

המשיבה מבקשת לדחות את הבקשה, מהטעם שהמבקש זומן כדין, הסברו לאי הופעתו לדיון אינו מספק ואף הפקדת הפיקדון בחלוף למעלה משנה מיום ההחלטה, מעידה על זלזול בבית המשפט.

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 קובע:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם נתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין..."

הלכה היא כי בשלב דיוני זה, על המבקש הנטל להוכיח כי סיבת אי התייצבותו לדיון הייתה מוצדקת ולחילופין, כי נגרם לו עיוות דין בעצם הרשעתו.

ברע"פ 9142/01 איטליא נ' מד"י, פ"ד נז(6) 793 (2003) נקבע כי על המבקש להעלות בבקשתו את כל טענותיו

כולל אסמכתאות רלוונטיות ובע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם נקבע:

"בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה.... בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך יעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין."

השיקולים השונים לביטול פס"ד נפרשו בשורה ארוכה של פסקי דין בבית המשפט העליון, בהם בין היתר פורטו מקרים בהם בית המשפט לא נעתר לבקשות לביטול פס"ד בהעדר עילה לביטול.

כך לדוגמא טענות של שכחה, אובדן דו"ח, טעות של עו"ד ברישום ביומן, אי התייצבות מחמת טעות, אי התייצבות בשל מחלה עליה לא דווח לביהמ"ש טרם הדיון, אי התייצבות מחמת תיבות דואר פרוצות, אי התייצבות בשל אי הידיעה של העו"ד, לא היוו עילות לביטול פסה"ד, גם אם הושת על המבקש עונש לא קל (ראה למשל רע"פ 9142/01 של כב' השופט ת. אור, רע"פ 5377/03, רע"פ 8583/04, רע"פ 3690/03, רע"פ 1271/06, רע"פ 5569/07, רע"פ 4474/05, רע"פ 5958/07, רע"פ 2394/07, רע"פ 6383/07, רע"פ 1371/07, רע"פ 2282/07, רע"פ 6463/07, רע"פ 8445/07, רע"פ 9593/07, רע"פ 10319/07, רע"פ 10516/07, ע"פ 6859/07, רע"פ 683/07, רע"פ 1381/07, ב"ש 7099/06, רע"פ 1773/04).

בע"פ **70050/99 חרובי פארס נ' מדינת ישראל** (מחוזי ת"א) נקבע כי בקשות לביטול הכרעת דין תתקבלנה רק כאשר מתקיימות "נסיבות מאוד יוצאות דופן שבהם התקלה או המניעה מוכחת באורח אובייקטיבי."

מן הכלל אל הפרט -

לעניין אי ההתייצבות לדיון - המבקש אינו טוען כי לא ידע על מועד הדיון או כי לא זומן אליו כדיון, אלא טוען שמספר ימים לפני מועד הדיון הוא חש כאבים עזים שליוו אותו מספר ימים, עד למועד הדיון ואף לאחריו. בנסיבות, מצופה היה מהמבקש לבקש לדחות את הדיון מבעוד מועד. ועוד - אישור המחלה שצורף לבקשה אינו מלמד על מחלת הלב שממנה סובל המבקש, לכאורה, או על מצב רפואי שמנע ממנו להתייצב לדיון. כל שיש באישור כדי ללמד הוא שהמבקש לא היה מסוגל לעבוד מיום 30.6.18 עד ליום 3.7.18. מילים אחרות, המבקש לא הציג סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

אשר לגרימת עיוות דין - כל שטען המבקש הוא שיש להורות על ביטול פסק הדין, על מנת שלא ייגרם לו עיוות דין. הא ותו לא. מדובר בטענה כללית, שלא נתמכה באסמכתאות וברי כי אין בה די כדי ללמד על עיוות דין שנגרם למבקש כתוצאה מהרשתתו.

רבים הם המקרים בהם נאשמים המוזמנים כדיון אינם מתייצבים לדיונים בעניינם והסיבות - שונות ומגוונות, אלא שבית המשפט אינו יכול לעבור על כך לסדר היום.

כי כך, ומשלא מצאתי בבקשה כל נימוק שמצדיק את ביטול פסק הדין שניתן בהיעדר המבקש, הריני דוחה את הבקשה וקובעת כי פסק הדין מיום 2.7.18 יעמוד בעינו.

אשר לפיקדון שהופקד - ככל שהמבקש טרם שילם את הקנס שהוטל עליו, יש לקזז את הקנס מאותו פיקדון.

המזכירות תעביר לצדדים העתק ההחלטה.

ניתנה היום, כ"ו אב תשע"ט, 27 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.